

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	150 Lei
Pe jumătate	75 Lei
Pe un sfert	40 Lei
In străinătate	400 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Pe Golgota...

La Golgota «Omul durerilor», slăbit de puteri, a urcat drumul greu cu crucea în spate, lovit de bice cari lăsu vânății lungi pe trupul Lui plin de rane.

Inconjurat numai de oameni plini de ură, cari scrâșneau de mânie împotriva Lui, blândul Isus urcă dealul supus și umilit — El, dinaintea căruia tremură munții, și se clatină ostroavele mărilor...

Căzând sub greutatea crucii, împins și lovit de mâinile călăilor, batjocorit de popor, a urcat pe Golgota, blând și tăcut, fără cea mai mică împotrivire.

Și acolo, pe Golgota, a fost răstignit Isus Mântuitorul lumii și sângele Lui a curs pe lemnul crucii. Acolo a murit Domnul Isus, Stăpânul cerului și al pământului.

Rănit de cuie... de piroane groase, cari i-au străpuns mâinile Lui — mâinile Lui cari au vindecat bolnavii —; cu trupul plin de răni, din care țâșnea sângele; cu fruntea încununată cu cunună de spini cari au făcut să-i curgă sângele pe față — pe fața Lui îngălbenită de chinul cel amar —, pe fața Lui pălmuită și scuipată, — cu ochii plini de lacrimi, Isus s'a rugat pentru răstignitorii Lui — cari îl priveau cu ură — «Părinte, iartă-i că nu știu ce fac».

Gândește-te, sușlete dragă, pentru cine a răbdat acestea toate Isus?

Gândește-te, omule, tu care nu ierți niciodată pe deaproapele tău care ți-a greșit ție, tu care nu răbi un cuvânt ce ți-a zis vecinul; care te cerși mereu pentru toate nimicurile...

Gândește-te, omule, tu care scrâșnești cu dinții de mânie și umbli cu cușitul să verși sângele deaproapelui tău spunând că nu-l poți ierta... gândește-te pentru cine a răbdat Isus?

Gândește-te, celce păcătuiești în fiecare clipă, care ești praf și pulbere, tu care nu ai nimica și nu poți să faci nimica, gândește-te la Isus: pentru cine a răbdat El, pentru cine și-a vărsat scump sângele Său pe crucea de pe Golgota?..

O, El pentru noi a pățimit, pentru păcatele noastre, pentru mine și pentru tine, iubite frate, ca și noi călcând pe urmele Lui, trăind o viață nouă cu El, să fim mântuiți.

El ne-a iubit pe noi, a suferit atâta pentru noi. Și acum noi să stăm nepăsători de jertfa Lui, de sângele Lui, de bunătatea și îndelunga Lui răbdare? Când El, cu mâinile rănite de cuie, împuns de sușițele păcatelor noastre, ne chiamă, blând și iertător, să ne întoarcem din calea răutăților noastre, la El, viața și fericirea veșnică.

O, iubite frate, gândește-te mai des la Isus, la chinurile și durerile Lui cele mari, la sângele Lui curs pe crucea de pe Golgota pentru

Să învățăm limbi străine

Cetitorii „Unirii Poporului” de bună seamă își aduc aminte de versurile prin cari poetul Gheorghe Ston laudă frumusețea limbii românești când zice:

„Malt e dulce și frumoasă
Limba ce vorbim,
Altă limbă armonioasă
Ca ea nu găsim.”

Și într'adevăr așa este. O știm și mai ales o simțim aceasta cu toții.

Dar dacă trebuie să ne iubim graiul, care — după spusele altui poet — este „ca un fagure de miere”, aceasta iarăși nu însemnează că trebuie să disprețuim celelalte limbi, sau să ne ferim de învățarea lor, mai cu seamă dacă ele sunt ale unor popoare mai înalțate decât noi în privința învățaturii. Este doar un lucru în deosebire cunoscut că e mare folosul ce-l putem avea din cunoașterea unor limbi străine. Mărturie dreaptă stă în privința aceasta și întâmplarea pe care o povestesc în rândurile următoare:

Deundăz am intrat într'o prăvălie ca să cumpăr ceva. Acolo am întâlnit vre-o doi-trei tineri cari, împreună cu vânzătoarea, se trudeau să se înțeleagă cu un soldat german. Deoarece mergea greu înțelegerea cu Neamțul, căci el nu știa românește, iar ceilalți știau prea puțin nemțește, intrarea mea a fost primită cu mulțumire, știind cu toții, afară de soldat, că-l voiu putea scoate din încurcătura. Ce-l trebuia a-decă acestuia? Niște cărți de joc, bag seamă, ca să alba cu ce să-și treacă uritul, jucându-se cu camarazii în ceasurile libere, când nu era în serviciu. I-am spus deci soldatului, în numele vânzătoarei, că va putea căpăta cărțile cerute, numai în ziua următoare, când le va primi și ea dela cel care i le dă spre vânzare. Astfel a plecat omul, împăcat cu gândul că nu va aștepta prea mult și i se va împlini dorința.

Fără ca să alba o însemnătate deosebită, întâmplarea aceasta ne arată, cât e de bine să știm și alte limbi, pe lângă limba mamelor noastre. Cunoșcând, de pildă, limba nemțească, noi nu numai că ne vom putea înțelege cu Nemțul dela noi, cu Sașii și cu Svabii, ci vom putea

mântuirea noastră și ascultă și păzește cuvântul Lui.

Gândește-te, fratele meu, astăzi până nu cad fulgerile morții peste viața ta, până nu-ți slăbesc puterile, până nu se închid ochii tăi pe vecie, că atunci va fi prea târziu...

Iacob Suciu, plugar, Valca Largă

sta de vorbă și cu cel din marea împărăție germană. Ba mai mult, ne vom putea înțelege și cu alte neamuri, cari știu și ele nemțește și se folosesc de limba nemțească în legăturile ce au cu alte popoare. Căci trebuie să se știe că limba nemțească a ajuns să fie cunoscută în cea mai mare parte a lumii. Ea este limba bancherilor, a negustorilor, a fabricanților mari și a învățaților din lumea întreagă. Aldături de ea stă limba franceză, cunoscută și ea pe întreg rotogolul pământului ca limba gânditorilor mari, a diplomaților și miniștrilor adunați din țări străine ca să pună la cale trebile țării lor.

De aceea nu se poate lipsi nici un om învățat de cunoașterea limbilor celor mai răspândite, cum sunt: franceza, germana, italiana sau engleza, știut fiind că o învățatură mai înaltă, fără de ele, nu se poate câștiga.

Dar ceea ce ni se va părea ciudat e împrejurarea că nici chiar acela care va vrea să cunoască limba noastră, mai temeinic, din cele ce s'au scris despre ea în cărți, nu va putea face acest lucru, fără ca să știe francezește și nemțește.

O întâmplare cunoscută din pășania mea cred că ne va lămurii în deajuns în privința aceasta.

Eram student, adică școlar, la cea mai înaltă școală din Ardeal, la Universitatea din Cluj. Acolo trebuia să citesc cărți cu învățături frumoase despre limba noastră. Intre multe altele erau acolo și cărțile unui învățat neamț care făcuse pe vremuri, înainte de războiul cel mare, călătorii înținse la noi în țară. A colindat Ardealul întreg: vâlcele Someșului, Mureșului, Oltului și ale Târnavelor; a fost prin Munții Apuseni, și prin țara Bârsel, ca să ne cunoască graiul, chiar din gura poporului nostru. Cele auzite și văzute le-a povestit în niște cărți, scrise, vezi bine, în nemțește. Știind limba nemțească, se înțelege, le-am citit cu ușurință și mi-a părut bine că învățasem această limbă încă din copilărie.

Cunoașterea limbilor străine îl deschide omului învățat poarta de intrare în toate științele din lume. Marii învățați ai lumii își scriu cărțile de învățatură înaltă în limbile cele mai cunoscute. Numai așa ajung să alba trecere scrierile lor între învățații din oricare parte a globului pământesc.

Pentru aceasta trebuie deci să îndemnăm cu stăruință tineretul plecat la școlile din oraș, să învețe cât mai bine limbile rânduite de Ministerul școlilor spre a fi învățate, căci în felul acesta se va pregăti mai bine de slujba ce o

va avea în viață. Să nu fie socotită această îndatorire a școlărilor ca o povară menită numai a le îngreuna munca, ci să fie făcută ca un lucru plăcut, care le va aduce mult folos, mai târziu.

Dar, pe lângă aceasta, ar fi de dorit ca și țărâimea noastră rămasă la coarnele plugului să învețe limba altor neamuri cu care trăiește împreună, deoarece prin aceasta câștigă o vedere mai adâncă în firea și obiceiurile acestora, dela care poporul nostru are încă atâtea de învățat.

Să căutăm așadar a ne apropia de aceștia și să le învățăm limba, fără teama că, făcând acest lucru, vom pierde iubirea ce o datorăm grațului strămoșesc.

Dimpotrivă, cu cât vom ști mai multe limbi, cu atât vom putea prețui mai mult frumusețile limbii noastre și cu atât vom putea mai mult lucra în scopul ridicării neamului nostru în aceste zile de grea cumpănă, când binele țării noastre trebuie să fie fără nici o șovăire la inima fiecăruia Român cinstit.

E. Bucur

Sămbăta lui Lazar și Dumineca Florilor

Iată și cea din urmă săptămână din Triodul Dar, mai bine zis, aceasta este săptămâna Strastnicului, adică a unei cărți noi bisericești, care se folosește numai în săptămâna mare. Această carte însă face parte tot din cartea Triodului. Au despărțit-o numai de curând, fiind altfel Triodul prea mare. Strastnic e cuvânt slovenesc vechiu și înseamnă patimă, durere. Pe românește s'ar putea numi: „Cartea Patimilor.”

Această carte a Patimilor începe cu Vinerea Florilor și continuă cu Sămbăta lui Lazar, care se ține și la noi de către credincioși, ieșind în cimitir, în frunte cu preotul, și slujind părăstas la morminte. Acest obicei e din anul 1928 și a fost poruncit de către neuitatul nostru mitropolit Dr. Vasile Suci

Sămbăta lui Lazar

În această sămbătă prăznuim cea mai mare mlaune săvârșită de către Domnul nostru Isus Cristos, învîind din morți pe prietenul său Lazar, deși pușea, că era mort de patru zile.

Această, cea mai mare din toate minunile Mântuitorului, a făcut mare valvă în Ierusalim și a fost cauza cea mai apropiată a osândirii la moarte a Mântuitorului.

Troparul este următorul: „Învierea cea de obște mai înainte de patima ta adevărindu-o, din morți pe Lazar l-ai sculat, Cristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, ție, birăitorul morții, strigăm: Osana celui dintru înălțime! Bine este cuvântat celce vine intru numele Domnului.”

Condacul: „Bucuria tuturor, Cristos adevărul, lumina, viața și învierea lumii, celor de pe pământ s'a arătat cu a sa bunătate și s'a făcut chipul învierii, dând tuturor dumnezeiască iertare.”

Iată și viersul pe care l face traducătorul Strastnicului:

»Plângi pe Lazar, Isuse, după omenire
Și-l scoli intru putere prin dumnezeire.»

Ni se spune despre Lazar, tot în vechiul Strastnic, că a mai trăit, după învierea sa, încă 30 de ani și că l-au pus apostolii arhieru cetății Kitei și că însași Maica Precurată alui

Central University Library Cluj

Isus a făcut cu mâinile sale un omofor (odajdie arhierescă) și i-l a dăruit lui Lazar. Tot această carte ne spune că Lazar nimica nu a spus de cele din iad, sau fiindcă nu i s'a dat slobozenie să vadă cele de acolo, sau că, văzându-le, i-s'a poruncit să tacă despre acelea.

Dumineca Florilor

se mai numește și a stălpărilor, pentru că cu stălpări l-au întâmpinat pe Cristos Evreii, când a intrat în Ierusalim, înainte de patima sa cu patru zile.

La utrenia din această duminică, îndată după sf, evanghelie, preotul ia cădelnița, iașă pe ușa de miez-noapte în naia bisericii, unde sunt așezate pe o masă măștișoare, adică ramuri de sălcii înflorite. Preotul după „Domnului să ne rugăm” citește o rugăciune și apoi stropește cu apă așfințită sălciiile. Când se sărută evanghelia, fiecare credincios primește câte o ramură de salcie pe care o ține în mână toată vremea cât ține sfânta slujbă. Cade-se a ști că preotul, în acea duminică, ține în mână salcie sfințită și când cădește și când iașă cu evanghelia.

Viersurile traducătorului Strastnicului din duminica aceasta sunt următoarele:

»Șezut-ai pe asin celce ai făcut ceriul cu cuvântul
Vrând să scoți din debitocie pe om, ce a stricat
pământul.»

Condacul este tot cel din Sămbăta lui Lazar Icosul este următorul: „De vremece ai legat iadul, nemuritorule, și moartea ai omorît și lumea o ai înviat, pentru aceasta cu stălpări te-au lăudat pruncii, Cristoase, ca pe un birutor, strigând ție astăzi: osana fiului lui David, că nu se vor mai junghia (au zis) pruncii pentru pruncul Mariei, ci pentru toți pruncii și bătrâni tu însuși te răstignești; nu se va mai porni asupra noastră robie, că coasta ta se va împunge

cu sulfa. Pentru aceasta bucurându-ne și Bine ești cuvântat celce vii să chemi pe

Evanghelia praznicului

dela Ioan 12, 1-18.

Mai înainte de Paști cu șase zile, Isus în Vitania, unde era Lazar celce morți care l a invitat din morți. Și s-au făcut lui cind și Maria slujia; iară Lazar era cu ceice ședeau cu dânsul. Iară Maria, luând cu mir de nard curat, de mult preț, a acioarele lui Isus și le-a șters cu părul său, casa s'a umplut de mirosul mirului.

Deci a sis unul din ucenicii lui, Iuda Simon din Iscariot, care era să-l vândă: truce nu s'a vândut acest mir cu trei sute nari și să se fi dat săracilor? Și a sis nu pentru că doavă de săraci avea el și pentru că era hoș și avea pungă și punea într'insa. Și a sis Isus: „lasă-o pe pentru sine îngropării mele l a păzit această pe săraci pururea îi aveți cu voi, iară pe nu mă aveți pururea.”

Și a înțeles popor mult din iudei este, și au venit, nu pentru Isus numai, și vază și pe Lazar pe care-i înviase din morți arhierii s'am sfîșit ca și pe Lazar, să l căci mulți din iudei mergeau dela ei și credeau în Isus.

Iară a doua zi popor mult, care praznic, auzind că vine Isus în Ierusalim stălpări de finic și a ieșit ntru întâmpinarea și striga: „osana bine e cuvântat celce intru numele Domnului, împăratul lui Israel.” aflând Isus un mînz de asin, a șezut pe este scris: „Nu te teme, fata Sionului, că păratul tău vine șezând pe mînzul asinului.”

Iară acestea nu le au înțeles ucenicii înainte ci, după ce s'au preamărit Isus; adus aminte că aceste erau scrise despre i-le-au făcut lui. Deci mărturisit poporul

... el, când l-a strigat pe Lazar din mormânt și
... an sculat din morți. Pentru aceea l-a și în-
... împinat pe el poporul, căci a auzit că el făcuse
... această minune.

Părintele Iuliu

O mare aducere aminte

484 ani dela urcarea pe tronul Moldo-
vei a lui Ștefan cel Mare

Se împlinesc, în ziua de 12 Aprilie anul
acesta, 484 de ani dela urcarea pe tronul Mol-
dovei a lui Ștefan cel Mare. Pomenirea viteazului
domn moldovean, care întru chipează eroismul
român și creștin, este izvor de putere,
de încredere și de mândrie pentru poporul ro-
mânesc, în aceste cumplite vremi de-acum.

Ștefan cel Mare (1457-1504) a fost unul din
cei mai mari conducători ai neamului nostru.
Domnia lui — de aproape o jumătate de veac,
47 de ani, — este cel mai frumos și mai glo-
rios timp din istoria Moldovei. Niciodată țara
n'a fost mai întinsă, mai bogată și mai respec-
tată. Niciodată faima domnului ei n'a străbătut
atât de departe — în răsăritul ca și în apusul
pământului — bucurându-se de admirația priete-
nilor și stima vrăjmașilor. Și în sfârșit, niciodată
țara noastră nu s'a ridicat, spre mărirea lui
Dumnezeu, atât de multe biserici și mănăstiri
pe pământ.

Nu vom povesti aici toate faptele glorioase
de laudă ale celui mai viteaz luptător creștin
din aceea vreme, căci pentru aceasta ar trebui
să fie scrise sute și mii de pagini, ci mă vom
bucura să arăta cititorilor acestei gazete, ceea
ce au scris scriitorii mai vechi, români și străini,
despre viața și faptele lui Ștefan Vodă cel Mare
și Sfânt (numit așa, pentru că a zidit atâtea mănă-
stiri).

Despre suirea pe tronul Moldovei a lui
Ștefan Vodă scrie așa cronicarul român Gri-
gor Ureche: „După doi ani de domnie a lui
Petru Vodă Aron, ridicatu-s'a dela țara mun-
tenească Ștefan Vodă, feciorul lui Bogdan Vodă,
cu multă mulțime de oaste muntenească, și din
țara adunați... și siliad spre scaunul Sucevei,
au ieșit înaintea Petru Vodă Aron pre Siret,

la sat la Doljești (jud. Roman), la Tiuă, și s'au
lovit în ziua de Joia mare, Aprilie 12 (1457), și
înfrânse Ștefan Vodă pre Aron... iar la al doile-
lea rând se loviră la Orbic (jud. Neamț), și ia-
răși izbândi Ștefan Vodă”.

„Deci Ștefan Vodă strâns'au boerii țării, și
mari și mici și altă curte mărunță, dimpreună
cu mitropolitul Teoctist și cu mulți călugări, la
locul ce se chiamă Direptate, și i-au întreat
pre toți, este cu voia lor tuturor să le fie domn.
Iară ei cu toții au strigat într'un glas: În mulți
ani dela Dumnezeu să domnești!”.

După ce mitropolitul Teoctist l'a uns cu
sfântul mir... luă Ștefan Vodă, steagul țării Mol-
dovei, și se duse la scaunul Sucevei”.

Apoi: »Deci Ștefan Vodă, gătindu-se de
mai mari lucruri să facă, nu cerca să așeze țara,
ci de războaie se gătea, că au împărțit oștii sale
steaguri... carele toate cu noroc i-au venit”.

Și într'adevăr, organizându-și armata, Ște-
fan cel Mare a purtat războaie cu toți vecinii
săi: Uaguri, Poloni, Tătari, Turci și Munteni, și
pe toți i-a biruit.

Despre aceste biruințe strălucite ale lui
Ștefan Vodă, împotriva tuturor dușmanilor, gă-
sim în scrierile vechi numai cuvinte de laudă
la adresa lui și a oștirii sale moldovene.

Cronicarul polon *Miechowski* scrie astfel:
„Bărbat glorios și victorios, care a biruit pe toți
regii vecini... Om fericit, căruia soarta i-a hără-
zit cu multă dărnicie toate darurile. Căci pe
când altora le-a dat numai unele însușiri și a-
nume unora prudență (prevvedere) împreună
cu șiretenie, altora virtuți eroice și spirit de
dreptate, altora biruință contra dușmanului, nu-
mai ție și le-a hărăzit la un loc pe toate. *Tu
ești drept, prevădător, isteț, biruitor contra tutu-
ror dușmanilor. Nu în zadar ești socotit printre
eroii secolului nostru”*.

Alt cronicar polon, *Długoss*, scrie așa du-
pă biruința de la Vaslui (1475) în contra Turcilor:
»O, bărbat demn de admirat (de laudă)

întru nimic inferior (mai jos) ducilor eroici, pe
cari atât îi admirăm, care cel dintâi dintre prin-
cipii lumii a reputerat (câștigat) în zilele noastre
o victorie atât de strălucită în contra Turcilor.
După părerea mea, el este cel mai vrednic să
i se încredinșeze conducerea și stăpânirea lumii și

mai ales funcțiunea de comandant și conducător
contra Turcilor, cu Sfatul comun, înțelegere și
hotărârea creștinilor, pe când ceilalți principii
creștini trândăvesc în lenă, în desfătări și lupte
civile”...

Iar, *Fapa Sixt al IV-lea*, auzind de victo-
riile lui Ștefan, îi scrie așa: „Faptele tale să-
vârșite cu înțelepciune și vitejie contra Turcilor
necredincioși (păgâni), dușmanii comuni, au a-
dus atâtă celebritate (faimă) numelui tău, înrâș
ești în gura tuturor și ești de toți foarte mult
lădat”...

Bonfinius, un istoric italian în slujba rege ni
ungar Mateiaș Corvin, cel bătut la Baia (1467),
deși era dușman al lui Ștefan, nu se poate să
nu recunoască însușirile marelui voevod român,
scriind: »Era însuflețit pentru lucruri frumoase
și mândre, pe lângă acestea activ și strașnic la
război”...

Un alt cronicar polon, *Wapowski*, spune
că: »vitejia și succesul (izbânda) lui Ștefan erau
renumite la popoarele vecine pentru experiența
în chestiunile militare și faptele celebre (vestite)
săvârșite contra Turcilor, Tătarilor și Ungurilor...

Medicul italian *Matel Mariano*, care fusese
chemat în Moldova, când Ștefan era bolnav,
scrie că acesta „este un om foarte înțelept și demn
(vrednic) de mare laudă, foarte iubitor de supuși,
căci e blând și drept, foarte vigilent (băgător de
seamă) și darnic”...

Regele *Sigismund al Poloniei*, imediat după
moartea lui Ștefan, îi numește „cel Mare”, iar
cronicarul român *Macarie* îl numește în 1542
„Ștefan Voevod cel viteaz”.

Viteaz, înțelept, credincios, bun cărmuitor
și cu dragoste de țară și popor, marele voevod
al Moldovei a fost laudat și prețuit nu numai
de ai săi, dar și de străini, și chiar de dușmani.
Credința lui Ștefan a fost puternică, ea l-a a-
ajutat în toate împrejurările, numai cu ajutorul
lui Dumnezeu a putut el străbate prin toate
greutățile.

De aceea, socotim pe Ștefan cel mare
dintre toți domnii noștri. Gloria lui va străluci
deapururea în istoria patriei și poporului ro-
mânesc.

Bătrân de ani și obosit de atâtea lupte
purtate pe tot fatinsul țării, dela Nistru la Car-

Foița „Unirii Poporului”

Săptămâna patimilor

— Popasuri de durere —

Noaptea tristă... În grădina Ghetsimani l'ai săi Domnul
blând le spune: »priveghiați, să nu vă cuprindă somnul,
întristat este în mine sufletul meu până la moarte
stăruindu în rugăciune, până la voi mă voi întoarce».
El se duce mai departe, lângă un măslin se pune
și cu ochii plini de lacrimi s'așează la rugăciune:
»Tată, dacă-i cu puțință, fă, să treacă acest păcar,
Care-mi este dat să-l beau, că vai, este prea amar.
Inimă totuși fie, Tată, precum îți este voința
Eu sunt gata ca să rabd până la sfârșit suferința».
Și din fruntea Lui senină ce lin o adia vântul
A început sudori a curge, ce udau pe jos pământul...
La ai săi când se întoarce, îi află dormind trist
Și le zice: »nu puteți să veghiați, iubii mei?»
Să se roage iar se duce, și ucenicilor le spune
Să vegheze și să steie tot mereu la rugăciune,
Vine apoi iarăși la dânsii și-i găsește dormind iară;
El îi muștră-atunci pe dreptul și la rugă îi îndeamnă.
Mergă apoi și-a treia oară să se roage, și întristat
Cu mai mult foc și căldură Tatălui sfânt s'a rugat.
De pe fața lui curgeau sudori reci, sudori de sânge
Și de milă-i mii de îngeri în ceriu începur-a plânge,
Sus s'arată o lumină, un inger din cer coboară
Și întărește pe Isus, ce-l apasă grea povară,
Apoi la ai săi se întoarce zicând: »să dormiți de-acum
Vanzătorul iată viaa, a pornit cu ai lui pe drum»...
În liniștea nopții iată, în grădina Ghetsimani,
Într-o coată de oameni, via a lui Isus dușmani,

Vin tăcuți cu fața în mână să prindă pe învățătorul,
Iar în fruntea lor grăbit merge Iuda trădătorul.
Se apropie de Domnul — Iuda-i dă o sărutare
Zicând: »bucură-te Doamne», — era semnul de trădare.
Isus zise către dânsul, cunoscându-i gândul său:
»Iudo, cu o sărutare îți vinzi tu Stăpânul tău?»
Apoi blând Mântuitorul se lasă a fi legat
Ei îi strâng cu funii groase trupul Lui nevinovat
Și îl duc la judecată, dorind moartea lui cu toții
Pe la Ana și Caiafa îl poartă'n puterea nopții,
Cu bice'ncepură a-l bate și îi dădeau pumni și palme
Sângele începua curge din trupul Lui plin de rane.
Trecuse de miezul nopții Domnul fără de odihnă,
Răbdător, blând sta'ntr' dânsii, oameni fără pic de milă.
Un cocoș s'aude afară pentru a treia oară cântă
Apostolul Petru plânge, amarăt cu jale multă
Se căiește, și cu lacrimi plânge, plânge ne'ncetat,
Căci până-acum de trei ori de Isus s'a lăpădat.

Zorii zilei se arată, gloata pe Isus îl duce
La Pilat, să le dea dreptul pentru a-l răstigni pe cruce
Și înaintea lui Pilat îl învinuiau cu ură
Zicând că le strică legea și-a lor datină străbună.
Mărturii nedrepte cată, ca să-l apese mai tare
»Vrednic este de osândă» — strigau toți în gura mare.
Pilat încercat de dânsii, neștiind ce să mai facă,
Il dă în mâni la ostași să-l deabrace și să-l bată.
Ei legar-atunci pe Domnul de-un stâlp cu mâni la spate
Și cu bice plumbuite începură a-mi-l bate
Sângele curgea din rane, iar ludeii fără milă
Il loveau mereu cu toții și îl palmuiau cumplit
Zicând: »Spune-ne, Isuse, care-l cel ce te-a lovit».
Împletiră și-o cunună de spini și pe cap i-au pus
Înfigând cât mai adânc spini'n fruntea lui Isus.
Picături roșii de sânge începură să țâșnească
Din fruntea-i îndurerată și curgeau încet pe față.
Era tot scaldat în sânge, în dureri greșav de grele

Cu fața îngălbenită, slăbit fără de putere.
Deci Pilat îl ia pe Dânsul și îl duce în pridvor,
Voind el ca de acolo să-l arete la popor
Și-l scoase pe El afară cu haină roșie mbrăcat
Plin de răci și plin de sânge și cu spini încununat.
Pilat credea că mulțimea, văzându-l așa pe Domnul,
Va avea milă de Dânsul; deci le zise: »iată Omul».
»Răstignește-L, răstignește-L», striga gloata cu furie,
Îndemnată de farisei cari purtau pe El mânia,
»Dar eu n'afiu vină într'Isusul», zise către ei Pilat.
»Răstignește-L» iarăși gloata cu putere a strigat,
»Răstignește-L voi pe dânsul», le zise din nou Pilat
»Voi veți vedea că vărsați sângele-i nevinovat».
Și îl dă apoi pe blândul Isus în mâinile lor
Celor ce-șteptau cu setea-a Domnului Isus omer..

Ei luară apoi pe Domnul, crucea grea'n spate i-au pus
Și, lovindu-l fără milă, sus la Golgota l-au dus.
Isus urca dealul greu, blând, liniștit, în tăcere,
Dar iată cade sub cruce, slăbit fără de putere,
Soldații începură a-l bate, ca să meargă înainte
Isus blând privea la dânsii și zicea: »iartă-i Părinte».
Văzând el că nu mai poate, fiindu-i crucea grea tare,
Au pus un om să-i ajute a-și duce crucea pe cale
Și lovit, scuipat, hilit, în dureri cu mult amar,
Batjocorit de mulțime, Domn' ajunsă sus pe deal.
Acolo îl deabrăcară, aduc suie și ciocane,
Pe cruce-l pun, și-i bat cuie în picioare și în palme.
Cuiele intră în carne, din mâni sângele țâșnește,
Ciocanul tot mai greu pică, tot mai greu în cui lovește
După ce îl răstigniră, crucea o ridică'n sus,
Iar pe ea numai în cuie atârna blândul Isus.
Sângele-i curgea șirosie, durerile-i erau mari,
El răbda toate'n tăcere, răstignit între tâlhari.
Maica sfântă când îl vede, sus pe cruce răstignit,
Cade jos în nesimțire, zicând: »vai, e fiu iubit».
Plâng femeile miloase, plâng și-apostolii sărmanii
Zicând: »cum te-ai lăsat, Doamne, să te chină dușmanii?»

pași, Dunăre și Marea Neagră, bolnav de gută, viteazul voevod închise ochii pentru totdeauna în ziua de Marți 2 Iulie 1504, după ce „au domnit 47 de ani, 2 luni și 3 săptămâni și au făcut 44 de mănăstiri“.

„Fost-au acest Ștefan Vodă om nu mare de stat, mândros și de grab a vărsa sânge nevino-vat; de multe ori la ospete omora fără județ. Amintrelea era om întreg la fire, neleneș, și lucrul său știa a scoperi, și unde nu gândea acolo îl aflai. La lucruri de războie meșter, unde era nevoie însuși se vâra, ca, văzându-l ai săi, să nu îndărăteze, și pentru aceea rar războiu de nu biruia, și unde-l biruia alții, nu pierdea nădejdea, că, știindu-se căzut jos, se ridica deasupra biruitorilor“...

„Iară pre Ștefan Vodă l-au îngropat țara cu multă jale și plângere în mănăstirea Putna, care era de dânsul zidită“. Atâta jale era, de plângea toți ca după un părinte al său, că cunoștea toți că s'au scăpat de mult bine și de multă apăratură“...

„Fost-au mai înainte de moartea lui Ștefan Vodă, într'aceiaș an, iarnă grea și geroasă, cât n'au fost așa nici odinioară, și de aci peste vară au fost ploii grele și șuvoace de ape, și multă înecare de ape s'au făcut“... scrie vornicul Grigore Ureche.

Noi, cei de azi, să nu uităm niciodată pildele mari ale trecutului, și toate să ne fie de învățatură!

Prof. Teodor Selceanu

Ion Bălaș și-a bătut și al doilea cul în cap și a murit. Am arătat într'unul din numerii trecuți ai gazetelor noastre că un anumit Ion Bălaș din București și-a bătut un cul în cap și că la spital l i-a scos, dar și-a pierdut vederea dela un ochiu. Abia scăpat din spital, Ion Bălaș își vâra al doilea cul în cap, de astădată în frunte. I l-au scos și a doua oră, dar acuma a pățit o, că, după câteva zile de viață, petrecută în nesimțire și nepăsare, a murit în spitalul Colței dela București, oricât ar fi dorit să-l țină în viață doctorii. Cauza a fost că culul a fost ruginit și astfel l s'a otrăvit sângele.

Din Uricani — Hunedoara

Reunirea de misiuni din Lugoj a aranjat în zilele de 22—25 Martie a. c., misiuni sfinte în comuna noastră de munte din valea Jiului, Uricani. Conducător al sf. misiunii a fost prea Onor. Domn Iustin Bora, protopopul Sarmisgetuzel. Sfinția Sa a fermecat și cucerit pentru cerii sufletele ascultătorilor prin cuvântările sale minunate și izvorite dintr'o credință adâncă.

Rodul s'a și arătat în curând, căci deja în ziua a 2-a preoșii ajutători abia răzbeau cu spoveditul, iar în ziua a 3-a și a 4-a au spovedit toată ziua. Aproape că n'a rămas suflet nespovedit și necuminecat în Uricani, ba au mai venit unii și din Bărbănteni de sus.

Intr'adevăr spiritul Domnului a lucrat în aceste zile în mod special în comuna noastră. Suntem adânc mulțumitori Preaonoratului Domn conducător: precum și Preaonorașilor Domnii preoși ajutători Ioniță Pop noul protopop al Jiului, Ioan Butnar preot în Bărbănteni de sus, Ioan Simu din Câmpul lui Neag și preotului local Alexandru Cosma.

Ionăș Purece

cantor în Uricani și abonat.

Boală îndelungată

În ziua de 20 Martie l. c., s'a făcut cu toată ceremonia cuvenită, ca unul erou a suferinții, prohodul tinărului student la drept — cum și la Sf. Teologie din Blaj, Nicolae Mureșan, fiul lui Ilie Mureșan învățător pensionar din parohia Comșești jud. Cluj—Turda. Namitul a zăcut în pat timp de 18 ani fără întrerupere — cu o răbdare de lov dar și de adevărat mu-

cenic, fiind un suflet, cum rar se poate în zilele noastre. Notez, boala și-a conturat fiind prizonier italian, de unde în anul 1918 reintors acasă ca ofițer-voluntar.

Ziua unirii Basarabiei

Ziua de 27 Martie a trecut aproape știută și nebăgată în seamă de nimeni. Azi este însă o zi de o mare însemnătate pentru toți Români. În 23 Martie 1918 Basarabia alipit de voie bună României, care o apă cu brațele deschise. Făcea primul pas spre tregirea cea mare.

De atunci au trecut 23 de ani. Ziua de 27 Martie a fost și este o zi de mare însemnătate național pentru Români de pretutindeni.

Imprejurări vitrege au făcut însă ca în provincie să ne fie luată. Azi ea nu mai este a noastră. Așa au fost vremurile că a să dăm străinului o parte din trupul țării noastre. Gândul nostru cernit de durere și înădă și azi la frații rămași în robie străină socotește una cu el, căci știe că granițele despărțit sunt numai granițe vremelnice și știe că să vie ceasul mare al izbăvirii.

Concertul religios dela Blaj

În 30 Martie s'a ținut în sala de gimnastică a Liceului de băieți din Blaj un concert religios aranjat de Reun. Femellor gr. cat. Blaj, condus de pâr. canonic onorariu Hubic. S'au cântat mai multe compuse de pâr. Francisc Hubic și de compozitori străini. Au cântat la cello, violon și pian doi profesori C. Cherebeșiu, O. P. S. Toduța, iar cu vocea dna Stellina Oltaruș și N. Gherman, I. Florea și A. Iluș. Concertul a reușit cât se poate de bine. Le mulțumim profesorilor pentru plăcerea ce ne-au făcut să avem în noaptea asta un moment de adevărată plăcere și înălțare. Venitul curat al concertului s'a folosit pentru ajutorarea refugiaților.

Impozitul de 2% se ridică la Deodată cu scumpirea tot mai mare a produselor și Statul a ridicat impozitul de 2% la 4% pe aceasta începând cu data de 1 April 1941.

»Mi-e sete« Domnul spune, un ostaș alcargă'n dată Cu oțet și fiere-amară pe blândul laus adapă... »Sfârșitu-s'a« apoi iarăși Domnul sfânt a cuvântat Și, plecându-și apoi capul, sufletul său și l-a dat...

Se'ntuncase văzduhul, soarele nu mai străluce, Era semn că Ziditorul lumii a murit pe cruce. Ostașul ce sta de pază zise - atunci înspăimântat: »Fin de Dumnezeu aceasta a fost cu adevărat«.

Iacob Suciu, plugar.
Valca Largă

Vreau să văd pe Dumnezeu

În vremea de demult trăia un împărat cu toane. Într'o zi adună pe toți sfetnicii lui și pe toți înțelepții din împărăția lui și le zice: „Să îmi arătați pe Dumnezeu; nu l-am văzut niciodată și vreau să-l văd; de nu mi-l arătați, vă ucid pe toți. În trei zile să mi-l arătați; m'ați înțeles?“

S'a stins voia bună din casele tuturor celor de seamă din împărăția aceluia împărat. Toți îl credeau nebun, și cu nebunul să nu-ți prinzi mintea. Da, dar nebunul era împăratul lor și avea puterea în mână. Un răspuns trebuia să-i aducă. Preoșii s'au pus pe post și rugăciune și l'indemneau pe toți să facă la fel. Și s'a pus pe post și rugăciune tot poporul, cerând lui Dumnezeu să-i aducă la loc mintea împăratului lor și cu puterea Lui cea mare, să facă să treacă primejdia. Și era grijă și jale mare în toate casele.

Au trecut celea trei zile. Toți sfetnicii și învățații au fost poștiți să-l dea răspunsul dorit. Dar răspunsul nu venea de nicăiri. Împăratul, încruntat, sta gata să rostească osânda. Deodată se auzi un mormur în mulțime. Un biet păstoraș își făcea loc printre acei oameni, pentru ca să se prezinte împăratului.

— „Măria Ta, îngăduie-mi să răspund eu.“ „Tu?“ zise împăratul. „Vrei să-ți pierzi și tu capul?“ „Ba volesc să-l scap și pe al altora.“ — „Atunci bine. Arată-mi pe Dumnezeu.“ Zise clobănașul către împărat: „Uită-te în soare!“ Împăratul a privit, dar și-a plecat îndată ochii, frecându-i cu mâna. Atunci a zis împăratul: „Ce vrei, să mă orbești, ticălosule?“ — „Nu stăpâne. Am vrut să-ți arăt numai, că soarele e o blătă fărîmă din făpturile lui Dumnezeu și nu-l poți privi. Cum vrei să-l poți privi cu acești ochi slabi pe Dumnezeu, care strălucește mai tare decât soarele? Numai ochii sufletului sunt făcuți să privească pe Dumnezeu. Caută-l cu acești ochi a-l vedea.“

Toți sfetnicii și toată curtea și toți câșii erau de față au răsuflat ușurați.

Atunci împăratul a zis din nou: „Bine, m'ai înmulțat, dar nu de tot, îți mai pun șle și altă întrebare; Ce-a fost mai înainte de Dumnezeu?“ Păstorașul se gândi o clipă, fiindcă nu era prea ușor de răspuns. Începu a-și zice o rugăciune în taină, cerând dela Dumnezeu, să-i lumineze mintea, pentru a-l putea răspunde. Cel de față așteptau răspunsul cu răsu-

flarea tăiată. Peste câteva clipe păstorașul ieși în fruntea și zise:

„Înălțate, împărate, numără!“ Împăratul cepu a număra „Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă, zece, unsprezece, douăzeci, douăzeci și unu, douăzeci și doi, douăzeci și trei, douăzeci și patru, douăzeci și cinci, douăzeci și șase, douăzeci și șapte, douăzeci și opt, douăzeci și nouă, douăzeci și zece.“

„Înțelept ai răspuns, împărate, în numele lui Dumnezeu n'a mai fost nimic.“

Atunci împăratul a zis: „Tu vei fi sfetnicul meu, dacă-mi vei putea spune, ce-a fost înainte de Dumnezeu.“

Păstorașul a zis: „Îți răspund, dar să-mi împlinești o rugămintă. Să schimb hainele mele și să mă lași să stau și eu pe câteva clipe.“

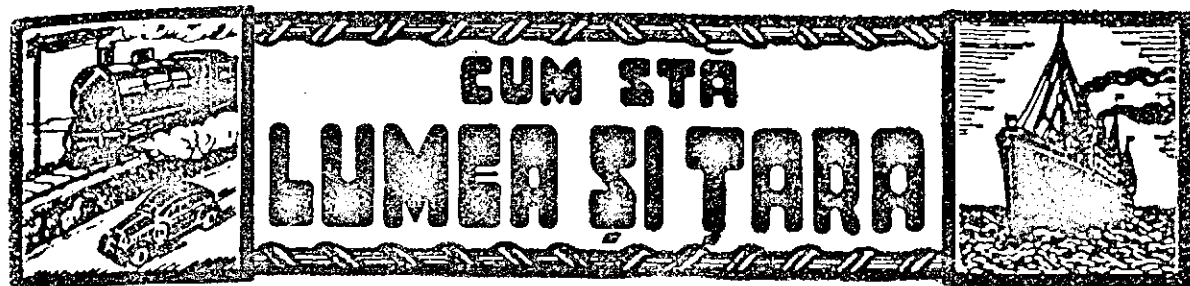
Împăratul a zis: „Cererea și-o împlinesc, așa să fie.“

Au schimbat hainele și păstorașul ieși pe tron și a zis: „Uite ce face Dumnezeu unii îl coboară, chiar de pe tron, și pe alții îl înalță.“

Atunci împăratul l-a sărutat pe față și l-a zis: „Băiete, tu m'ai făcut înțelept și teleg pe Dumnezeu și acum îl văd. Tu ești sfetnicul meu de azi încolo“. Și l-a lăsat să se întoacă și s'a coborât din nou voia bună în împărăția aceea și-au început a se veseli toți oamenii.

(Auzită din gura unui moș bătrân.)

Corneliu Hațegan

Ce s'a petrecut în Jugoslavia

În săptămâna aceasta vecina noastră Jugoslavia a trecut prin mari frământări. Întâmplările cari au venit în zilele din urmă au împins această țară tot mai mult spre război.

Mai multe sate germane au fost aprinse de Sârbi, iar populația germană a fost batjocorită. Așa se spune că satele Zitchi și Kudriț locuite de germani au fost aprinse și locul s'a putut vedea dela granița română.

S'a mai vestit apoi că în apropiere de granița românească au fost aprinse pădurile în care s'au refugiat mai mulți germani, iar la Petrovograd o stradă întreagă locuită de germani a fost nimicită.

Toate acestea au dus la ruperea legăturilor dintre Germania și Jugoslavia. Membrii legației germane, adică ministrul german din Sârbia, a plecat acasă dimpreună cu membrii legației germane.

În această vreme guvernul sârbesc a ordonat mobilizarea întregii armate și a închis granițele către Ungaria și Germania.

Telegramele cari veniau apoi din această țară aduceau vestea că în Sârbia se fac mari pregătiri militare și că întări- turile dela granițe au fost ocupate de trupe militare pe picior de război.

Pregătiri politice

Tot în cursul acestei săptămâni miniștrii sârbi au avut mai multe întâlniri politice cu miniștrii Angliei, Sârbiei și Turciei. Ministrul sârb Gabrilovici a plecat apoi în Turcia, iar de acolo la Moscova,

în Rusia. Se vorbea că Turcia și Jugoslavia au de gând să facă o alianță pentru apărarea comună a intereselor lor.

La sfârșitul acestei săptămâni între Sârbia și Rusia s'a încheiat un tratat de prietenie.

În zilele acestea vor avea loc noi întâlniri între miniștrii Sârbiei, Angliei, Greciei și Turciei.

A început războiul între Jugoslavia și Germania

Spre sfârșitul săptămânii situația între Germania și Jugoslavia s'a înrăutățit și mai mult. Pregătirile militare au continuat în întreaga țară. Podurile și căile ferate au fost puse sub control militar.

Duminecă dimineața trupele germane au intrat în Jugoslavia. Pe granițe au început lupte crâncene. Orașul Belgrad, capitala țării, a fost puternic bombardat de avioanele germane.

În cuvântul adresat armatelor germane cari luptă pe frontul sârb, dl Hitler a arătat că războiul cu Sârbia a fost declanșat de guvernul sârb, care urmează politica Angliei.

Lupte grele pe frontul Jugoslav

Pe frontul din Jugoslavia se dau acum lupte îndârjite. Trupele germane înaintează pe valea râului Stuma sprijinite de avioane.

După știrile cari se dau de pe acest front Jugoslavii ar avea planul să se retragă înăuntrul țării, în cazul când atacul trupelor germane ar fi prea puternic.

Rusia a recunoscut suirea pe tron a regelui Petru II

Guvernul rusesc a recunoscut oficial suirea pe tron a regelui Petru II al Jugoslaviei. Ministrul de externe rusesc a dat ministrului sârb dela Moscova un document prin care se face cunoscut acest lucru.

Trupe engleze la granița Jugoslaviei

După știrile venite din străinătate, la granița din Grecia și Jugoslavia se găsesc trupe motorizate engleze. Aceste trupe sunt detașate din armata Nilului. Se spune că ar fi vorba de 75.000 de soldați.

După alte știri numărul acestor trupe este cu mult mai mare.

Avioanele sârbe au bombardat mai multe orașe din România

Duminecă avioanele sârbe au bombardat orașele românești Timișoara, Arad, Oravița și Orșova. Asupra orașului Orșova s'a tras cu tunurile și cu mitralierele.

Tot în cursul acestei zile au fost bombardate mai multe orașe din Bulgaria.

Guvernul român a protestat pe lângă guvernul din Belgrad împotriva bombardării orașelor românești.

Vizita dlui Matsuoka la Roma

În drumul său prin Europa, ministrul Japoniei dl Matsuoka, s'a oprit și la Roma, pentru a sta de vorbă și cu conducătorii Italiei. Vizita dlui Matsuoka la Roma a fost așteptată de multă vreme în capitala Italiei. Această vizită a întărit și mai mult legăturile de prietenie dintre Japonia și Italia.

Lovitură de stat în Irak

Războiul acesta a tulburat liniștea popoarelor până în cele mai îndepărtate ținuturi.

Irakul, o țărișoară mică din Asia, a trecut în săptămâna aceasta prin mari turburări.

O parte din populația acestei țări s'a răscolit împotriva vechii conduceri. Guvernul a fost răsturnat cu sprijinul armatei și puterea a fost luată de Rasid Ali El Kailani.

Se crede că această lovitură a fost îndreptată împotriva Englezilor, deoarece vechiul guvern urmărea să ducă țara la război împotriva Italiei și Germaniei.

Nu se știe ce urmări va avea această schimbare și ce vor face Englezii.

Luptele din Africa

În săptămâna din urmă trupele engleze cari luptau în Libia s'au retras, lăsând orașul Benghazi în mâna trupelor germane și italiene.

În Eritreia, Englezii au cucerit Asmara și se apropie de Masua, cel mai mare port al italienilor pentru Eritreia și Etiopia.

În Abisinia trupele engleze au ocupat Diredaua și s'au îndreptat spre Adis-Abeba, capitala Abisiniei, care a fost cucerită în cele din urmă.

Intr'o luptă pe mare lângă insula Creta au fost nimicite mai multe vapoare italiene.

Primul ministru al Ungariei s'a omorât.

Ontele Teleky, prim-ministrul Ungariei, s'a omorât în noaptea de Miercuri spre Joi.

Marie

Acum, când soarele s'a dus
Spre sfere mai senine,
Pe cruce plânge doar Isus
Și cu privesc spre ceruri sus
Spre Tine.

Ți-aduc, Preasfântă Maică 'n dar
Trei flori pe fruntea-Ți arginție
Și 'n pacea sfântă din altar
Recit în taină un rozar
Preasfântă, Ție.

Incet din ochii Țai de mir
O pace 'n suflet îmi adie
Se scurge seara fir cu fir
Și cântă dulcele clavier
Marie.

Cerghid 1937.

Dragoș Traian

Primăvara

Primăvara
Încărcată cu parfumuri ne-a sosit.
Apele în sgomot seara
peste maluri,
repezi valuri,
spumegânde și-au pornit.

Ca un rege
printre frunze ghiocelul ne apare
Vioreaua ca din mreje
iese afară
și spre seară
scoate-un zâmbet și dispore.

Toate 'nvie
dintr'o noapte de durere
mugurii mijesc în vie;
și în șoapte
se împletesc în armonie.

Viorel Reluș Trolană

Dor din munți

Așa-mi vine uneori,
Să mă urc pe munți cu flori.
Să-mi fac ochii rotunjori,
Să privesc lumea din zori.

Să șed printre floricele,
S'ascult vers de păsărele;
Pe pat de flori să mă pun,
Durerea mea să le-o spun.

Așa-mi vine câte-odată,
Să mă urc la munți cu piatră
Să mă uit în lumea toată,
Unde-am trăit cu odată.

Cornellu Hațegan, preot,
Hosman.

*Nu se știe care sunt cauzele cari l-au făcut pe fostul prim-ministru să-și pună capăt vieții.

Inmormântarea i-s'a făcut Luni cu mare pompă.

Cu conducerea noului guvern a fost însărcinat dl. Bardossy, fost ministru de externe în guvernul condus de contele Teleky și până la moartea fostului ministru de externe al Ungariei, contele Csáky, ministru al Ungariei la București.

America se apropie de război

Președintele Americii, dl Roosevelt a ținut o cuvântare, chemând poporul la luptă pentru apărarea democrației. În cuvântarea sa dl Roosevelt a arătat primejdia mare în care se găsește democrația americană și propaganda care se face împotriva ei.

Cuvântarea dlui Roosevelt a fost socotită ca un nou indemn la război.

Sârbii și Croații

— Cauza neînțelegerii dintre ei —

Croații au fost, până se țineau de Ungaria, cel mai mari dușman ai Ungurilor și țanta lor a fost totdeauna împreunarea cât mai tute a Croației și Slavoniei cu Sârbia.

A dat Dumnezeu biruința dela 1918 și Croația și Slavonia s'a alăturat cu însuflețire de Sârbia Veche.

Îndatăce s'au împreunat însă, Croații — despre cari uitasem a spune că sunt Sârbi catolici — cu Sârbii, a și început vrajba între ei. Și încă ce vrajbă!

Și, ghiciți, care a fost cauza de căpetenie a acestui vrajbe!

Ortodoxia!

Da, Sârbii au volt cu tot prețul să-l facă ortodoxi pe Croații, deși aceștia din urmă au ajuns prin catolicism la o cultură mult mai înaintată decât Sârbii prin ortodoxia lor.

Din această încăpăținare a Sârbilor s'a ajuns de atâtea ori la mari neplăceri cu Croații, până în clipita din urmă când dl Macek, conducătorul Croaților, numai cu mare greutate a volt să primească viceprezidenția consiliului de miniștri.

Cetim acum mai nou că refugiații, croații împreună cu Croații din America, l-au rugat pe dl Hitler, să le facă o Croație și Slavonie atârătoare de Germania, că ei mai bine s'au simțit sub Austro-Ungaria decât sub Sârbia.

Și, când te gândești, că toate acestea se întâmplă numai și numai pentru încăpăținarea Sârbilor, cari, deși mult mai înalți în cultură, au volt să-l facă pe Croații ortodocși cu cu toată puterea.

Nu și-au dat seama Sârbii că cu s'ia nu poți face pe nimenea nici ortodox nici catolic; las' că se face el ortodox dacă vede că ortodoxia e mai pe sus decât catolicismul, iar catolic, dacă vede că religia catolică e mai pe sus decât cea ortodoxă. Dar mai ales nu și-au dat seama că nimenea nu e bucuros să-și schimbe religia cu s'ia.

SPOVEDITU-TE-AI? Se sfârșește nu peste mult postul mare, vremea pocăinței. Folositu-te-ai de acest prilej pentru a-ți spăla murdăria sufletului? Mai ai două săptămâni și sărbătorim sfintele Paști. Aștepți luminata zi a Invierii Domnului cu sufletul întinat de păcate, ori doară te pocăești totuși? Socotește-te până mai ai vreme! Nu mai ai decât două săptămâni.

Badea Nicolae înțeleptul

Sfaturile primite dela tatăl său

Fătul meu, zicea tata către mine, spune-mi mai departe badea Nicolae înțeleptul. — Fătul meu, grijește și te cunoaște bine pe tine și pe alții, și în curând vei băga de seama că toate relele pe cari le întâmpinăm, și pe cari noi le facem altuia, vin din „negrija noastră”, și din disprețul față de altul.

Mă rămășesc cu tine, fătul meu, și m'aș rămăși cu oricine, că dacă aș sta toată ziua cu oricare, și dacă aș putea să-i văd gândurile și să-i ascult toate cuvintele, aș vedea multe gânduri rele despre alții, multe judecăți răutăcioase, și ași auzi multe vorbe de înjosire pentru alții. Ba aș vedea chiar lucrând „lators” de multe ori, și asta numai din pricina că omul nu se gândește înainte, la ce poate să iese din lucrul, gândurile, vorbele și judecățile lui.

Din toate acestea, fătul meu, naște un rău mare și primejdios. Și cu atât mai primejdios, cu cât mulți îl iau în râs și-n glumă, și nu se tem de el; ba poate chiar îl caută. Răul acesta e „pierde-vremea”.

Vremea pierdută nu se mai întoarce niciodată, căci „trecutul” e ca o fântână mare și adâncă, de unde niciodată nu vei mai putea scoate ce ți-a picat. Nu este în lume meșter, care să poată repara vremea întrebuițată rău, nici nu se află acela care ar putea întoarce înapoi un ceas pierdut.

Omul cuminte e întotdeauna cu grijă asupra felului cum folosește timpul și caută, întru cât poate, ca să nu piardă nici un minut.

Vezi pe câte unul că se scoală de dimineață, apoi tot aleargă în sus și-n jos prin curte, ca să-și caute câte o uncaită. Răscolește totul prin șură, prin cămară, ca să găsească o tânjală. Se suie de două trei ori în pod ca să caute o sapă ori un arșeu. Strigă la femeie, scoală copiii din somn și abia după un ceas iese cu carul din curte. Dar abia a ieșit, se întoarce înapoi, și din nou începe a căuta și a răscoli prin toate unghiurile din șură, șopru, pod, pivniță, cămară și cine mai știe unde, ca să găsească săcurea. Apoi injură nevasta, copiii, răscolește pe toți diavolii din lăd, și pleacă la muncă ostent și mănos, certat cu nevasta și cu copiii, și cu sufletul încărcat de păcate, pentru că n'a știut folosi pilda ce zice: În curte și în casă, orice loc e pentru un lucru, și fiecare lucru să fie la locul său.

Dacă nu vrei să pățești ca aceștia, fătul meu, când lași un lucru ori o uncaită din mână, pune-o la locul ei, și când vei căuta-o, caută-o tot la locul ei, și o vei afla. Vei câștiga cel puțin un ceas de vreme în fiecare zi, iar într'un an vei avea 15 zile câștigate. Afară de asta apoi, nu-ți vei mai pierde răbdarea, pacea și liniștea inimii și a sufletului; nu-ți vei supăra și amări pe cei din casă, și nu-ți vei întina sufletul cu păcate. Vei merge la lucru vesel și cu inimă curată și liniștită, și toată ziua aceea îți va fi frumoasă, iar munca ușoară, pentru că ajutorul lui Dumnezeu și binecuvântarea lui va fi cu tine.

Precum e neapărată lipsă ca fiecare lucru să fie la locul său, tot așa e de lipsă ca fiecare lucru să fie făcut la vremea sa. Lucrul făcut când nu-i e vremea, îți aduce trei pagube, adică: pierderea vremii, pierderea lucrului și munca în zadar. Când faci lucrul la vremea sa, lucrezi mână în mână cu Dumnezeu.

Nu pizmui pe celce are mai mult ca tine, ci gândește că acelaia îi și trebuie mai mult decât ție. Un bogat nu cântărește mai mult decât un sărac de mărimea și greutatea lui, dar bogatului îi trebuiesc mai multe, pentru că el are mai multe necazuri, pe cari cei săraci nu le cunosc.

Nu te uita chiorăș la cel ce se răstăie haine scumpe, căci bătăturile de multe ori tare dor în ghețe de iac decât în opincă, și pul bolnav nu se odihnește atât de bine la pat moale, ca cel sănătos pe iarba verde, luncă, ori în aria surii.

Nu râvni la binele nimănu, că nu poți ce râvnești. Cele dinafară ascund pe cele dinlăuntru. Ochiul adeseori se înșală, căci betul celui bogat adeseori ascunde o altă ciune.

În casa bogatului sunt mai multe necazuri decât în a celui sărac, pentru că care bogăție își are dreapta măsură de necazuri.

Cel mai bogat e acela care se mulțumește cu ce are, și cel mai fericit e acela care se mulțumește cu cât mai puțin. Acesta este „Le lătorul fără povară”, care merge cu pași ușuri și fără oboseală spre ținta sa cea din urmă, și fără a se gândi la nimic altceva.

Ce scriu alții despre noi

Marele ziar „Unirea” ce apare la Blaj regăsi sub direcția dlui I. Joldea Rădulescu la rubrica „Chioșcul din colț”, în No. 4 din duminică 6 Aprilie 1941, la pag. 2, despre „Unirea Poporului” următoarele:

„Unirea Poporului” apare la Blaj și are plinit 23 de ani. Director e dl Iuliu Marin Redactor Sever Barbu.

E făcută cu multă dragoste de meseriași se vede asta din coloanele sale — și pe articole frumos scrise și pline de miez, și rubrici interesante: Grăunțe sufletesti. Despre țara etc.

Sablinem din ultimul număr: București, Mariei (Bunavestire, începutul răscumpei neamului românesc), un articol scris pe sfânta noastră dreptate, notele informative și versurile în stil popular.

„Unirea Poporului” își îndeplinește misiunea la Blaj, cu multă demnitate și misiunea.

ss. Neagu Rădulescu

„Fabrica de sticlă turnată și presată”
Societate anonimă română.

Convocare

Dnii acționari ai Soc. „Fabrica de sticlă turnată și presată” sunt convocați în adunare generală ordinară, care va avea loc la Blaj, pe ziua de 29 Aprilie 1941, ora 11 a. m., la sediul societății din str. Doamnei Nr. 1, dinea de zi fiind:

1. Raportul consiliului de administrație.
2. Raportul censorilor.
3. Aprobarea contului de profit și pierdere și bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1940 și încărcarea consiliului de administrație, comitetului de direcție și comitetului de cenzori pe gestiunea lor.
4. Repartizarea beneficiului.
5. Ratificarea cooptării în consiliul de administrație a dlui Dr. Dionisie Roman.
6. Alegerea comitetului de cenzori pe perioada de gestiune 1941 și fixarea retribuțiilor acestora pe exercițiul 1940.
7. Eventuale propuneri.

Pentru a lua parte la adunarea generală dnii acționari sunt rugați să depună în prealabil, conform art. 23 din statute, la sediul societății din București, str. Doamnei Nr. 1, și la sediul administrativ din Dicioșanmărtin, cel puțin cu 5 zile înainte de adunare.

În cazul când în ziua de 29 Aprilie nu se vor prezenta acționarii reprezentativi puțin jumătate din capitalul social, se convoca prin prezenta o nouă adunare generală pe ziua de 20 Mai 1941, ora 11 a. m., tot la București.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Pentru un monument la mormântul lui Al. Lupșanu-Melin am primit zilele trecute dela dna Dr. Viorica Falicea, medica școalelor de fete din Blaj, suma de Lei 500, apoi dela dl. Atanasu Roșianu pensionar la Alud Lei 150, iar dela dna profesoară Olga Alămo-reanu 100 Lei. Banul Dumnezeu le răsplătească familii. Am mai avea nevoie de 2000 Lei pentru transportul pietrii și pentru așezarea ei. Nădăjduim că iubiiții noștri abonați ne vor veni în ajutor că dorim ca această piatră să fie ridicată numai de cetitorii „Uatril Poporului”.

Iar se poate călători prin văzduh. Incepând cu ziua de 1 Aprilie se poate călători din nou prin văzduh, cu avioanele societății „Lares”, însă numai dela București la Arad și înapoi. Dela București plecarea e dimineața la 8, sosirea la Arad la 10 și 20. Plecarea din Arad la orele 14,10, iar sosirea la București la orele 16,15.

Cel mai lung tunel din lume s'a făcut de către Japonezi, între două insule, pe sub mare. Tunelul e lung de 8 kilometri și s'a lucrat la el 4 ani. Acuma se așează în el liniile de cale ferată.

Pojarul băntule groaznic la Madrid. În capitala Spaniei s'au constatat de curând 800 cazuri de pojar. Pentru a preveni răspândirea răii, guvernul a dat 30 milioane pesetas (bani spanioli) pentru a se curăți de pricinătorii boalelor închisorile și casărmile, iar școlile au fost închise.

Nu ne mai plătim datoriile din străinătate. După ce țara noastră a fost învinsă grozav, datoriile pe cari le-a făcut țara noastră în străinătate nu ne privesc numai singur pe noi ci și pe acela cari ne-au luat din război o parte oarecare. Chiar de aceea guvernul nostru a hotărât, să nu mai plătească datoriile pe care le are în străinătate, și să înceapă pertracții cu statele la cari s'au făcut aceste datorii.

Pedepse aspre pentru șoferi. Cel mai mulți șoferi mână mașinile lor cu atâta neatenție încât calcă tot ce le iasă în cale: rațe, găște, găini, câni, porci, vite, ba până și oameni. Dl. ministru al Justiției (dreptății) a înlocuit acuma o lege care-i pedepsește aspre pe șoferii cari omoară fără voie, cu 3 la 6 ani închisoare corecțională și amendă de 5000 la 10000 Lei. Iar pe cei ce omoară, fiindcă erau neștiutori, îl pedepsește și mai rău.

S'au împlinit 75 de ani dela înființarea Academiei Române. În ziua de 1 Aprilie 1865 a fost întemeiată Academia Română, cea mai înaltă societate culturală dela noi din țară. Din cauza ciurmel însă nu s'a putut deschide decât la 1/13 August 1867. Căci ce mare cinste se bucura atunci canonicul dela Blaj Timoteiu Cipariu, se vede din faptul că prima fotografie a membrilor Academiei Române îl are în mijloc pe marele învățat dela Blaj. Mai erau încă între membri și următorii noștri uniți: Ion Hodoș și Al. Roman din Maramureș, și Gheorghe Barișcu din Brașov. Oare câți membri români uniți numără Academia Română?

Au murit amândoi făuritorii noii țării. Abia a încetat jalca pe urma morții

neșteptate a tânărului conte Csáky, fostul ministru de externe al Ungariei, și iată că vine știrea că și fostul ministru-șef al Ungariei, contele Teleki, a murit prin sinucidere. Aceștia doi au fost acela cari au lucrat mai mult pentru cedarea Ardealului de miazănoapte Ungariei. Mânia lui Dumnezeu și blăstămii atâtor valahi poate să-l ajungă în curând și pe ceilalți pricinători ai marelui nedreptăți. Că, zice un scriitor ungar, că să ferească Dumnezeu de blăstămul popilor valahi.

S'a scumpit și marca germană. Toate se scumpesc la noi în țară, într'un mod îngrozitor. De curând s'a scumpit și banul (marca) germană, așa că în loc de 40 Lei plătim pentru o marcă începând cu 1 Aprilie, 60 Lei.

Medici fără plată. În noua Zelanda, două insule mari din Oceanul Pacific în apropiere de Australia, s'a adus o lege, care poruncește ca medicii să cerceteze în cinste pe bolnavi. Medicii se împotrivesc foarte acestei legi, dar guvernul îl silește cu toată puterea, plătiindu-i ca pe orice funcționar de stat.

Românii nu se refugiază din Jugoslavia. Unele știri spun că din Jugoslavia nu s'au refugiat numai Germanii ci și Românii. Ziarul „Ecoul” din Timișoara, desminte știrile acestea și arată că între mulții refugiați germani, pe cari guvernul român îl primește cu toată dragostea în Banatul Românesc, nu se află nici un singur român.

Reproduceri din gazeta noastră. Ziarul „Tribuna” tipărit de Asociația Refugiaților și Expulzaților din Ardealul ocupat, un organ al durerii și vreiții românești care apare la Alba Iulia, reproduce în Nr. 13 din 3 Aprilie 1941 articolul nostru „Dela frații de peste hotare, credincioși bătuși și schingiași, biserici dărâmate”.

Nu mai trebuie timbrate cererile adresate către Domnul General Ion Antonescu, conducătorul Statului Român.

Răzbunare grozavă. Locitorul Ion Gh. S. Tică din Valea Popii, satul Văcarea, județului Muscel, nu se încredea în soția sa, despre care a auzit că, dus fiind el la concentrare, s'ar fi înțeles cu altul. De aceea o amenința într'una cu bătaia. Femeia, ca să-și răzbune, s'a dus la jandarmerie și i-a pârțit că are armă ascunsă. Acolo i-s'a spus că pentru ascunderea de arme legea îl pedepsește cu moarte. Într'o clipită de neașteptare de seamă, el a luat-o la fugă, s'a dus acasă, ca să-și răzbune asupra femeii necredincioase. Dar acasă n'a găsit decât pe soacră-sa, pe care a omorât-o cu câteva lovituri de topor. Nu peste mult a sosit cumnată-sa. În credința că e soție-sa, i-a dat și el o lovitură, dar, convingându-se că a greșit, i-a cerut iertare, a sărutat-o și apoi a fugit în zăvoia, unde s'a spânzurat de curelele opincilor sale. Acuma soția răzbunătoare poate să-și dea seama, ce armă răzbutătoare a avut răzbunarea ei.

Prețul pietrii vinete este de 40 lei în mare și 49,75 lei în mic. Proprietarii de vii să-și cumpere din bună vreme piatra vântată de care au nevoie.

Din nou alunecă pământul. De astă dată în jud. Bala, în comuna Costești, de lângă Ruginoasa, pe drumul ce duce dela Pașcani la Iași. Cam 20 de hectare de pământ din comună a început a aluneca cu 20-30 metri, formându-se crăpături adânci și prăbușiri, și târând totul în mersul lor. Pe urmele acestor alunecări s'au ivit stânci mari și o mulțime de izvoare. S'au prăbușit 13 case.

Noul episcop ortodox al Banatului. Bănătenii ortodocși și-au ajuns țâsta. Iși au episcopul lor propriu, în persoana P. S. Sale Dr. Vasile Lăzărescu, fost episcop al Caransebeșului. Introducerea i-s'a făcut în ziua de 25 Martie la Buavestire.

În loc de rafle coajă de tel. După ce rafle nu mai este, că aceea vine din străinătate, în locul ei se va folosi coajă de tel, care se va pune în vânzare de către Camerele Agricole. Tot așa s'au luat măsurile și pentru pariul (aracii) de vie.

Grozava moarte a unui bătrân. Partenie Muntean, de 73 ani, din Crivobara, jud. Timiș, a plecat, în ziua de 26 Martie, la târgu. din comuna Bara, ca să-și cumpere o vacă. În drum, trecând pe lângă o râpă adâncă, a alunecat, prăbușindu-se în vale. În cădere, picioarele i-au fost prinse de niște crăci de copac, rămânând spânzurat cu capul în jos, până ce și-a dat sufletul. L-au găsit abia a treia zi spânzurat în forma aceasta.

Fostul ministru al propagandei în temniță. Sunt deja câteva luni, de când dl. Eugen Titeanu, fostul ministru al propagandei, cel care ne făcuse atâtea zile amare ziarelor, stă la Văcărești, fiindcă nu-și poate da seama de 10077.254 lei, pe cari se vede că i-a cheltuit ușuratec. Nu peste mult fostul ministru va fi judecat și osândit.

Prinderea unui primejdios spărgător. La Craiova a fost prins de poliție primejdiosul spărgător Alexandru Traucă. Acesta e de abia 27 ani, dar a făcut 15 spargerii și a fost osândit cu totul la 22 ani și 6 luni temniță. El este pușcăriaș dela vârsta de 16 ani.

Țiparul și mreana sunt pești otrăvitori. Învățați arată că țiparul și mreana, acești pești ai apelor noastre curgătoare, sunt otrăvitori. Sângele țiparului și al mreanei conține adesea otrăvă, pe care dacă o treci în sângele unui animal, îl omoară numai decât. Mreana mai are și în gură niște punguțe cu venin, așa că dacă ne mușcă o mreană, ni-se umflă locul binișor.

Fug Românii din raiul bolșevic. Bolșevicii se laudă cu aceea că la ei este raiul pe pământ. Nu știm cum e acel rai, noi însă citim mereu că bieții Români fug de el mereu. În ziua de 30 Martie au sosit în țară, prin gara Ugheni un tren lung de refugiați Români din Rusia.

O stea cu coadă văzută la Constanța. În seara zilei de 30 Martie, pe la orele 21.30, o cometă (stea cu coadă) s'a arătat pe cer. Cometa avea o coadă care părea cam de 10 metri, măsurată cu ochii, pe cer și se îndrepta dinspre miazănoapte-răsărit spre miazăzi. Vreme de 1 minut și jumătate a putut-o vedea toată lumea. Oamenii spun că și în 1914 s'a văzut o astfel de cometă.

Pentru cetitorii noștri din America

Trimiterea unei gazete în America ne costează mai mult decât prețul gazetei, adică 4 Lei. De aceea-i rugăm pe cetitorii noștri din America, să ne trimită pe orice cale în cunoștințare, dacă le mai trebuie gazeta; altfel ne vedem siliți a le-o sista, mai ales aceluia cari au datorii și pe anii trecuți, că prea li-se înmulțește datoria. După Paști vom începe sistarea tuturor abonamentelor în restanță mai mare de un an.

Sfaturi agricole

Primăvara a sosit. În multe părți ale țării și chiar în județul Târnava Mică arăturile și însămânțările s-au început.

Primăvara e scurtă. Căldurile și secetile verii se apropie. Deci, însămânțările trebuiesc terminate în timp scurt.

Pământurile arate toamna, primăvara nu mai trebuiesc arate, ci numai mișcat pământul cu cultivatoarele, prășitoarele ori grăpate bine în lung și lat.

Arăturile de primăvară și de vară trebuiesc grăpate în aceeași zi, căci altfel apa se evaporează, iar pământul rămâne nepregătit.

Lipsa bumbacului, uleiului și cerințele piețelor interne și externe ne obligă să cultivăm suprafețe cât mai mari cu cânepă, in, floarea soarelui, bostan, soia, sfeclă de zahăr, tutun, trifoi ș. a.

Anul acesta, pentru prima dată se permite cultivarea sfeclei de zahăr pe tot întinsul județului Târnava Mică. Sfecla de zahăr de producție mare, aduce venit frumoase, deci trebuie cultivată pe suprafețe cât mai mari, deoarece numai în felul acesta ni-se va permite cultivarea ei și în viitor.

Semințele de semănat trebuie să fie cu rate, sănătoase, lipsite de miros, mușgal, să încolțească bine și să fie tratate contra ciupercilor.

Încercați puterea de încolțire a semințelor, punând 100 de boabe într-o farfurie cu nisip, ori între 2 postavuri umede. În cazul când în 6-10 zile încolțesc cel puțin 85 boabe, sămânța e bună pentru semănat.

Fiiți atenți mai ales la porumbul de sămânță. Porumbul, anul trecut nu s-a copt îndejuns, așa că în mare parte și-a pierdut puterea de încolțire.

Procurați-vă semințe bune de semănat dela Camerele Agricole ori Ocoalele Agricole.

Camerele au tot felul de semințe bune, potrivite regiunilor și le vând cu prețuri reduse. Astfel, la Camera Agricolă și Ocoalele agricole din județul Târnava Mică se vând: trifoi decuscutat cu 70 lei, sfeclă de nutreț cu 80 lei kgr. în timp ce în prăvălii se vând cu 110-150 lei.

Ing. Agr. Victor Rusu

Copilul-lup

Cindătenia aceasta nu trăiește pe la noi, ci pe meleagurile Indiei, din Asia. Un soldat englez, mergând într-o zi prin pădure a văzut un animal ciudat, care semăna mult a om, dar și a lup. Numai cu mare greutate soldatul s-a putut apropia de acest animal și după ce a alergat după el vre-o câteva ceasuri a putut în sfârșit să-l prindă. Acest animal care are o parte din trup ca un copil, iar o parte acoperită cu păr ca un lup a trezit uimirea tuturor acelor cari l-au văzut.

Un lac de sânge

În Elveția, se găsește în munți un lac minunat numit, lacul burgunzilor. Apele acestui lac din când în când se înroșesc și spun oamenii de prin părțile acelea că acestea din cauza sân-

gelui. Zic ei că în vremile de demult s'a purtat un război crâncen pe marginea lacului, între burgunzi și locuitorii țării Elveției. În acel lac au fost înecați la sfârșitul războiului toți burgunzii. Din când în când apoi apele lacului se înroșesc cu sângele burgunzilor. Invățații spun însă că în mărul de pe fundul lacului ar trăi niște vietăți mici roșii, cari atunci când se ridică la suprafață înroșesc apa lacului ca sângele.

In săptămâna mare

ne pregătim pentru sfintele Paști. Aceasta o putem face mai bine, citind cărți religioase.

Cărțile cele mai potrivite pentru cetitorii din popor sunt »Cărțile bunului creștin«. Sunt scrise pe înțelesul tuturor și cuprind multă învățătură mântuitoare pentru suflet. Aceia cari vreau să aibă o carte plăcută de citit, să ceară dela Blaj »Cărțile Bunului Creștin« scrise de p. Jullu Maior:

No.	Titlu	Prețul
1.	Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.	Lei 8
2.	Pe calea desăvârșirii, ediția II.	» 6
3.	Bolșevicii și biserica, (s'a epuizat)	» 8
4.	Darul lui Dumnezeu	» 6
5.	Adevărata fericire	» 15
6.	Taina spovedaniei	» 50
7.	Tâlcuirea apostolilor din toate duminicile de peste an, în trei volume	» 15
8.	Legea strămoșească	» 25
9.	Tâlcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an	» 20
10.	Tâlcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an	» 8
11.	Tainatainelor, sfânta cuminecătură	» 12
12.	Sfânta liturghie, jerifa Legii Noi	» 12
13.	Durerea, sora noastră nedesăvârșită	» 12
14.	Tâlcuirea evangheliilor din toate duminicile de peste an	» 34
15.	Cărticica mirilor	» 6
16.	Cărticica soților de căsătorie	» 8
17.	Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Iisus	» 6
18.	Cum să ne creștem copiii	» 8
19.	54 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor	» 40
20.	57 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din evangheliile duminicilor de peste an	» 40

In editura »Sfânta Unire« Blaj

apărut :

Din viața vechilor creștini » 20

Toate aceste broșuri sunt scrise de p. Iuliu Maior, directorul acestei gazete, și se pot cere dela »Librăria Seminarului« Blaj ori dela oricare altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri.

Parohia din Jos a Blajului.

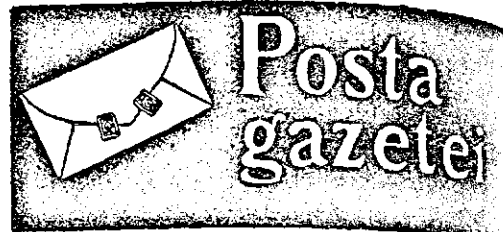
A v i z

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 13 Aprilie 1941 ora 11 a. m. se va ține licitație publică pentru arendarea grădini proprietatea parohiei, situată în Blaj lângă dl. Anușca. Licitația se ține în localul băncii »Patria« Blaj.

Cei ce doresc să participe la licitație, vor înainta oferte în scris Oficiului parohial, iar licitația va coninua verbală după deschiderea plicurilor.

Curatoatul bisericesc al parohiei din Jos.
29 (2-2)

Plătiți-vă, foarte mult Vă rugăm, abonamentele. Avem mare nevoie de bani.

Dna Duma Marla 933. Se chitează suma de 300. Mai restăți Lei 100 pe 1939. și abonamentele tregi pe 1940 și 1941.

Iacob Lazar 155. Se chitează suma de Lei Sunteți achitat și pe 1942.

Terescu Alexandru 5015. Restăți cu Lei 300 1940 și 1941.

Pr. Zaharie Ștefan, Poiana. Constatarea plăcere să aveți tot la 15 suflute câte un total 39. În ceea ce privește »Grăunțele Sufletești« curăm că le gustă oamenii cu atâta plăcere. Vom fi terminat cu postul mare, vom da diferite stiuini morale, așa cum am dat și până acum, mai multe se află însă în »Cărțile Bunului Creștin« sunt atât de ieftine astăzi și oamenii au atâta de să le cumpere, numai voință să aibă. De altfel zile Septembrie-Deceembrie am arătat diferite de păcate combătându-le pe rând.

Pr. Ioan Cipariu, Hărănglab. Pentru mi proiectate adresați-Vă Reușonii de Misiuni Sfânt Arhidieceză printr-o cerere oficială.

Delacrasna. Abonamentul la »Unirea Popo pe 1941 plătit Lei 75, așadar pe un jumătate de trimitem toți numerii din 1941. Cei din 1940 nel

Iacob Suciu, Valea-Largă. Poezii avem multe. Cele mai bune le dăm pe rând. În număr față publicăm o poezie și nu articol al D. Tale, toate nu le putem publica, pentru că nu avem și publicăm numai cele mai bune.

Belea Traian 9619, De aici foaia Vă merge cetați la poșta Dvoastră.

Gheorghe Negru, Copșa-Mare 170. În 23 1941, am primit prin mandat Lei 40. Pe acest nu era scris numărul casei, încât noi am trecut în banii, la celălalt Gh. Negru care are Nr. gazetei și Nr. casei 218. Acum V'am trecut banii Dvoastră. Vă merge gazeta, începând cu data de 1 Aprilie, celălalt Gheorghe Negru, cu Nr. casei 218, n'a mic în conținut abonamentului.

Of. Paroh. Axente Sever: Vă rugăm să teți Nr. adresei lui Chisăliță Vasile, deoarece sim în cartea abonaților. Ziarul îi merge, la nari, începând cu 1 Aprilie 1941. În același timp municăm următorul lucru: Axente Dtru, datorate 38 Lei pe anul curent, deoarece l-am sistat luna Martie. Vă rugăm să ne comunicați, ce în această lună s'au reținut numai 400 Lei.

Vasile Munteanu, 1402. Se chitează suma Lei. Mai restăți cu 130 Lei pe 1935, plus abon până în anul curent. În total 1030 Lei. Vă ruga achitați cât mai îngrabă.

Chităm cu mulțumită următoarele sume: Câte lei 150: Pr. Ioan Danciu 7452, Ioan Limpede Nic. Mășariu 10.085, Teodor Căndeș 10.085, Boș sile 3769, Baci Iluța 8426, Oficiul paroh. Gălnar Gh. Dobriță 10.104, Teodor Barna 9484, Aug. Dră 8829, Vasile Popa 6362, Ioan Al. Boer 10.121, Partenie 861.

Câte lei 150: Pr. Ioan Danciu 7452, Ioan 10.087, Nic. Mășariu 10.085, Teodor Căndeș 10.087, Vasile 3769, Baci Iluța 8426, Oficiul paroh. 10.084, Gh. Dobriță 10.104, Teodor Barna 9484, Drăghiciu 8829, Vasile Popa 6362.

Câte lei 100: Pr. Laurean Maieru 8809, Balca 8821.

Alte sume: Bogdan Ioan 6010, lei 225, Ion 8868, lei 40, Pr. Vasile Berinde C. 335 lei 100, Dumea 6485 lei 225, Biserica r. u. c. 334 lei 225, Turenșan I. 6564 lei 300. Of. par. Barul-Marie 10.126, lei 750; Virgil Nicoară pr. Ciunga 6588, 4716, 7846, lei 850; St. Tomuța 3970 și 5707 lei 400; Marie 933 lei 300; Săbău Iosif 10.115 lei 50; Ghib 10.116, Iosif Sfereciu 10.119, 10.120 lei 225; ghe Casan 10.117, 10.118 lei 230.

Toți abonații, cărora le trimitem la cererea lor, și nu o resping, sunt derajați de legile țării abonați ai noștri urmare sunt datori să ne plătească abonamentul.